

Formanden: Jeg forudsætter, at Tingets Samtykke til Sagens Foretagelse er meddelt, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 15—16) samt Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

Mundberg: Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen), der var sidste Taler i Gaar, udtalte, at det var ønskeligt og nødvendigt, at vi kunde faa gennemført adskillige Love og gode Love. Det er jo et Ønske, vi rimeligvis alle sammen dele, men det ærede Medlem sluttede med at sige, at han vilde betragte det som formaalistjenukt for at faa de ønskede gode Love, at vi kunde tage alvorligt fat paa Beskatning af Luksus, og som Genstande, der efter hans Formening henhøre til Luksus, nævnede han Tobak og Spiritus. Han udtalte, at han vilde tage djærvt fat paa Beskatningen af disse Ting, saa djærvt at hans Ønske i saa Henseende kun kunde ske Fyldest gennem et Statsmonopol, saaledes at Staten kunde bestemme, hvor haardt den vilde tage i de vedkommende Forbrugeres Lommer. Jeg skal dertil sige, at det forekommer mig, at Slutningen af det ærede Medlems Tale ikke stod i ganske god Overensstemmelse med Talens øvrige Indhold. Det ærede Medlem vil næppe ved nærmere Omtanke være i Tvivl om, at naar han stiller sig paa det Standpunkt, at man skal gaa til en overordentlig høj Skat paa Tobak og Spiritus for at faa andre Love gennemførte, saa vil dermed være sagt, at det ærede Medlem tager et Standpunkt, der forhindrer, at vi komme til Reformen. Det er det sædvanlige, der er i Vejen, at man har Vanskelighed ved at finde de Standpunkter, som ere af en saa-

dan Beskaffenhed, at de føre ad passable Veje, og derfor bliver man staaende paa det døde Punkt og kommer ikke fremad.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag forekommer det mig, at det paa flere Punkter tager Sigte i ganske modsatte Retninger. Det foreslaar blandt andet en Nedsættelse eller Ophævelse af Tolden paa en Del Forbrugsgenstande, og for saa vidt kunne vi alle billige Forslaget; men Glæden over, at Forslaget gaar i den Retning, varer ikke ret længe, naar vi læse videre i det og komme til Spørgsmaalet om, hvad der er Livsfornødenhed, og hvad der er Luksus. Det er et Punkt, som vi i det hele taget let snuble over, og som det synes, at Forslaget har snublet over i en ganske betydelig Grad. Naar Forslaget er kommet til at skønne over, hvad der er Luksus, er det kommet til saa mærkelige Resultater, at det betragter f. Eks. Te som Luksus, Kaffe derimod ikke som Luksus. Tolden paa Kaffe vil man nedsætte noget. Chokolade ved man ikke, om man vil betragte som Luksus eller ej; den skal blive staaende, hvor den staar, uden Forhøjelse eller Nedsættelse, men Te, det finder man er Luksus. Hvem kan forstaa Tankegangen deri? Jeg kan i alt Fald ikke. Ogsaa Frugter skulle være Luksussager, og Frugtolden skal forhøjes. — Er det da virkelig Luksus at spise et Ejeringspund Vindruer, eller bruge en Citron til sin Mad? Det synes jeg ikke. Krydderier skulde ogsaa være Luksussager. Skal det nu være Luksus at bruge Krydderier i sin Mad? Hvem kan forstaa det? Gaa vi dernæst til Tolden paa Tobak, Vin og Spiritus, komme vi atter til Spørgsmaal om, hvad der er Luksussager, og hvad der er Livsfornødenheder. Jeg vil sige: Hvorfor skal Tobak ikke betragtes som Livsfornødenhed? Det er dog vist nok en Livsfornødenhed for mange. Naar vi tale om, hvad der er Livsfornødenheder, maa vi vel tænke over, til hvilken Levefod Samfundet har hævet sig op. Det, der ikke er en Livsfornødenhed for Eskimoer f. Eks., kan meget godt være en Livsfornødenhed for os. Om man nu ikke kan betragte Tobak som en almindelig Forbrugs-genstand, kan man dog sige, at derhen ere vi komne, at Tobakken under vort nuværende Samfunds Sædvaner og Levefod ikke er en Luksusgenstand, men er en Forbrugsgenstand og Livsfornødenhed. Saa komme vi til Vin og Spiritus. Jeg ser disse Ting ganske fra samme Standpunkt som Tobakken. Jeg siger: Vin og Spiritus ere ogsaa Livsfornødenheder i Henhold